



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 czerwca 2021 r.

DIH-3.707.40.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/48/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.) - po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr 36/2021) Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z 26 marca 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.304.2020), na mocy której przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: GREENPOINT SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Krakowie wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), z tytułu naruszenia art. 4 ust. 1 ww. ustawy, co wyraziło się uwidocznieniem cen 112 rodzajów towarów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości (obowiązujące ceny tych towarów były o 50% niższe niż podane na etykietach), w miejscu sprzedaży detalicznej - w sklepie ... w Krakowie, należącym do ww. spółki, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 27 listopada 2020 r. i 4 stycznia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie (zwanego dalej: „Małopolskim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr WN.8361.304.2020 z 25 listopada 2020 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie ... w Krakowie, należącym do ww. przedsiębiorcy ... (zwanego dalej również: „stroną” bądź „stroną postępowania”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.) (dalej jako: „Prawo przedsiębiorców”), 19 listopada 2020 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (nr WN.8361.304.2020), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m. in.

kontrolę rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów; sprawdzenie przestrzegania przez przedsiębiorców obowiązków w zakresie informowania o cenach towarów; sprawdzenie prawidłowości i rzetelności stosowania promocji przez przedsiębiorcę.

W toku czynności kontrolnych dokonano m. in. sprawdzenia prawidłowości uwidaczniania cen w odniesieniu do 112 rodzajów towarów - odzieży (np. bluzki, swetry, żakiety, czapki, szaliki) na zgodność z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, tj. ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), (zwaną dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U z 2015 r. poz. 2121), (dalej jako: „rozporządzenie w sprawie uwidaczniania cen”). W wyniku powyższego stwierdzono, że w miejscu sprzedaży detalicznej, przy wszystkich 112 skontrolowanych towarach (odzieży) uwidoczniiono ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości, ponieważ obowiązujące ceny tychże towarów były o 50% niższe od podanych na etykietach (szczegółowy wykaz zakwestionowanych w dniu kontroli towarów został podany w załączniku nr 1 do protokołu kontroli).

Z uwagi na szeroki asortyment artykułów oferowanych w sklepie kontrolę zawężono do 112 towarów.

Wskazać należy, że inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie, działając zgodnie z zakresem przedmiotowym określonym w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli oraz na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, przed ujawnieniem charakteru służbowego, w dniu kontroli tj. 27 listopada 2020 r. dokonali zakupu kontrolnego (5 sztuk towarów), w wyniku rozliczenia którego stwierdzili, że na paragonie fiskalnym do każdej zakupionej pozycji został naliczony 50% rabat, a w rezultacie finalne ceny produktów były odmienne (niższe) od tych zamieszczonych na metkach cenowych.

Należy nadmienić, że w dniu kontroli na sali sprzedażowej oraz w oknie wystawowym kontrolowanej placówki widniały tabliczki informacyjne: *„Już jest! BLACK WEEK -50% na wszystko*, *nie łączy się z innymi promocjami”* oraz *„sezonowa wyprzedaż do -50% na wybrane modele”*, które świadczyć miały o trwających w sklepie promocjach i obniżkach.

Dodatkowo, 27 listopada 2020 r., w związku z tym, że w kontrolowanej placówce, jak i przed wejściem do niej nie zamieszczono informacji odnośnie do okresu obowiązywania promocji (obniżek); nie podano do wiadomości konsumentów żadnej widocznej informacji (jasnego komunikatu) o tym, że w dniach od 20 do 28 listopada 2020 r. towar jest obniżony o 50% od ceny podanej na metce, a rabat jest naliczany przy kasie fiskalnej w momencie zakupu - inspektorzy reprezentujący Małopolskiego WIIH, pobrali od kierownika sklepu stosowne oświadczenie.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości w ww. zakresie daty podstawę do przyjęcia, iż została naruszona dyspozycja zawarta w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Szczegółowe ustalenia z przeprowadzonej kontroli udokumentowano w protokole kontroli (nr akt kontroli: WN.8361.304.2020) oraz załącznikach do tego protokołu zawierających m. in.: pełen wykaz towarów zakwestionowanych w dniu kontroli w ujęciu tabelarycznym,

dokumentację fotograficzną skontrolowanych towarów, kserokopię paragonu zakupu kontrolnego.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 27 stycznia 2021 r. (nr WN.8361.304.2020) Małopolski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.) (dalej jako: „kpa”), strona została poinformowana o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, czy też przeglądania akt sprawy. Ponadto, Małopolski WIIH wezwał przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej, w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego pisma. Jednocześnie, w odrębnym piśmie, również z 27 stycznia 2021 r., organ pierwszej instancji skierował do przedsiębiorcy wystąpienie pokontrolne, w którym zobowiązał stronę, w terminie do 11 lutego 2021 r., do udzielenia pisemnej odpowiedzi o sposobie realizacji wniosku o usunięcie nieprawidłowości. Pisma: zawiadomienie o wszczęciu oraz wystąpienie pokontrolne strona odebrała 1 lutego 2021 r.

10 lutego 2021 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie wpłynęły przesłane drogą elektroniczną przez pełnomocnika spółki dane finansowe wraz z załączonym pełnomocnictwem z 6 listopada 2015 r.

12 lutego 2021 r., również drogą elektroniczną, wpłynęły do organu pierwszej instancji, przekazane przez pełnomocnika strony, informacje dotyczące podjęcia przez nią działań zmierzających m. in. do sprawdzenia, czy uwidocznione ceny oferowanych towarów oznaczone są w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen oraz poinstruowania pracowników w zakresie uwidaczniania cen, jak również tożsamy egzemplarz pełnomocnictwa.

W związku z wątpliwościami co do zakresu umocowania pełnomocnika, Małopolski WIIH, działając na podstawie art. 36 § 2 kpa, 19 lutego 2021 r. wydał postanowienie, w którym zawiadomił stronę, iż postępowanie administracyjne nie kończy się w terminie wskazanym w art. 35 kpa, z uwagi na konieczność ustalenia sposobu działania w nim strony i wyznaczył nowy termin jego zakończenia - do 26 marca 2021 r. Niniejsze postanowienie strona odebrała 25 lutego 2021 r.

Jednocześnie, pismem z 19 lutego 2021 r. organ pierwszej instancji zwrócił się do strony o udzielenie, w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego pisma, informacji, czy reprezentujący stronę radca prawny jest umocowany do reprezentowania ww. przedsiębiorcy w prowadzonym przed Małopolskim WIIH postępowaniu administracyjnym o sygnaturze: WN.8361.304.2020. Powyższe pismo zostało odebrane przez pełnomocnika 4 marca 2021 r.

11 marca 2021 r. do Małopolskiego WIIH wpłynęło pismo pełnomocnika strony z 4 marca 2021 r., w którym poinformował, że w niniejszym postępowaniu reprezentuje on spółkę ... i wskazał adres do doręczeń. Do przedmiotowego pisma dołączono nowe pełnomocnictwo,

obejmujące również upoważnienie do reprezentowania strony przed organami administracji publicznej.

Należy zaznaczyć, iż strona nie skorzystała natomiast z innych przysługujących jej w toku postępowania administracyjnego praw.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Małopolski WIIH decyzją (nr 36/2021) z 26 marca 2021 r. (nr akt sprawy: WN.8361.304.2020), nałożył na przedsiębiorcę ... karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 tejże ustawy, które polegały na uwidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej - w sklepie ... w Krakowie - cen 112 rodzajów towarów (odzieży) w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości (obowiązujące ceny tychże towarów były o 50% niższe od podanych na etykietach). Niniejsza decyzja została doręczona stronie 31 marca 2021 r.

Pismem z 14 kwietnia 2021 r. strona (nadanym w polskiej placówce operatora pocztowego w tym samym dniu; data wpływu do organu pierwszej instancji: 19 kwietnia 2021 r.) złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej: „Prezesem UOKiK”) odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, umorzenie postępowania, jak również wstrzymanie wykonania przedmiotowej decyzji. Przedmiotowej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego i postępowania, a w szczególności naruszenie:

- 1) art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego zastosowanie i uznanie, iż strona nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy;
- 2) art. 10 kpa poprzez niepoinformowanie stron o zakończeniu zbierania materiału dowodowego;
- 3) art. 7 i art. 77 oraz art. 8 kpa poprzez nieustalenie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, niedokładne zbadanie materiału dowodowego oraz naruszenie zasady równości obywateli wobec prawa;
- 4) art. 107 § 3 ustawy kpa poprzez zbyt skrótowe sformułowanie uzasadnienia podjętego rozstrzygnięcia.

Zdaniem spółki w niniejszej sprawie doszło również do naruszenia zasad ogólnych, tj. art. 6, 7, 8 oraz 11 kpa, a więc naruszenia zasady działania organów na podstawie przepisów prawa, zasady praworządności, zasady kontroli i nadzoru nad przestrzeganiem prawa w postępowaniu, wyjaśnienia stronie postępowania przestanek, którymi organ się kierował.

Wobec powyższego, pismem z 11 maja 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 § 1 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień. Dodatkowych materiałów i dowodów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.) (dalej jako: „ustawa o Inspekcji Handlowej”), jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Jak stanowi przepis zawarty w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Natomiast, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie ... w Krakowie, należącym do skarżącej spółki, organ pierwszej instancji dowiódł, że w przypadku 112 rodzajów towarów (odzieży) ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości z uwagi na to, że obowiązujące ceny tych towarów były o 50% niższe niż podane na etykietach.

Ponadto, Małopolski WIIH wykazał przy tym, że ceny uwidocznione przy wybranych losowo 5 towarach (na metkach) są rozbieżne względem wystawionego paragonu fiskalnego, otrzymanego w wyniku zakupu kontrolnego.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Małopolski WIIH nałożył, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 5.000 zł na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli (nr akt kontroli: WN.8361.304.2020), załączników do tego protokołu oraz dokumentacji fotograficznej wykonanej w trakcie (na miejscu) kontroli, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Stan faktyczny udokumentowany w protokole kontroli i załączonej do niego dokumentacji nie budzi zastrzeżeń organu drugiej instancji. Małopolski WIIH słusznie bowiem uznał, że ceny oferowanych do sprzedaży 112 rodzajów towarów w sklepie należącym do strony są podane w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwość, a zatem doszło do naruszenia art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Konsumenty zostali pozbawieni dostępu do informacji o prawdziwych cenach. Ostateczną - niższą cenę - uzyskiwali dopiero w chwili zakupu przy kasie, co w efekcie bezsprzecznie narusza ich interesy.

Z treści skarżonej decyzji wynika, że Małopolski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się wytycznymi wynikającymi z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK, oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu.

Analizując ponownie powyższe przestanki Prezes UOKiK zważył i stwierdził:

- **stopień naruszenia obowiązków:** czynności kontrolne przeprowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca nie dopełnił obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tzn. w miejscu sprzedaży detalicznej - sklepie ... w Krakowie, uwidocznili ceny 112 towarów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości (na 112 zbadanych pod kątem prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych), ponieważ obowiązujące ceny tych towarów były o 50% niższe od cen podanych na etykietach. W trakcie czynności kontrolnych inspektorzy Małopolskiego WIIH dowiedli, że ceny uwidocznione przy towarach będących przedmiotem zakupu kontrolnego (5 rodzajów odzieży, w tym 2 swetry, czapka, szalik oraz rękawiczki) są rozbieżne/odmienne względem wystawionego paragonu, gdyż od ceny na metce odjęto przy kasie jeszcze kwotę w wysokości 50% ceny (kserokopię paragonu załączono do akt sprawy). Fakt ten został potwierdzony w protokole kontroli, podpisanym przez stronę, do którego skarżąca spółka nie zgłosiła uwag ani wątpliwości, pomimo przysługującego jej, na mocy art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, prawa, co czyni ten dokument niezbitym dowodem w niniejszej sprawie. Prezes UOKiK zauważa przy tym, że w kontrolowanej placówce, 27 listopada 2021 r., pomimo promocji/obniżek cen/sezonowej wyprzedaży, konsumentów nie poinformowano w sposób należyty o tym, że w momencie zakupu (przy kasie fiskalnej) dany towar podlega jeszcze obniżce o 50% od ceny podanej na metce; zatem, w omawianym przypadku można mówić o wątpliwościach co do rzeczywistej ceny towaru. Należy zauważyć, iż na metce przytwierdzonej, przyporządkowanej do jednego określonego towaru były często podawane dwie różne ceny (np. wyższa - przekreślona oraz niższa), a zatem konsument dokonując oględzin towaru przed zakupem mógł uznać, że niższa cena na metce jest tą aktualnie obowiązującą,

ostateczną ceną - już po obniżce 50%. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, ceny podane na etykietach nie były cenami obowiązującymi 27 listopada 2020 r., a klient o ostatecznej cenie produktu dowiadywał się dopiero przy kasie fiskalnej, co utwierdziło Prezesa UOKiK w przekonaniu odnośnie do zaistnienia faktu naruszenia przez przedsiębiorcę ustawy o informowaniu o cenach. Ponadto, konsumenci rozważający dany zakup lub ci którzy rezygnowali z zakupu 27 listopada 2020 r., a tym samym niedokonujący płatności za towar w kasie nie posiadali wiedzy o tym, że produkt za który przyjdzie im zapłacić będzie posiadał jeszcze inną cenę (niższą) niż zamieszczona na metce. Pozwala to uznać, że w rezultacie konsumenci zostali pozbawieni dostępu do informacji o prawdziwej cenie, uwidocznionej w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Podsumowując niniejszą przesłankę Prezes UOKiK stwierdził, że w omawianym przypadku stopień naruszenia obowiązków był poważny, ponieważ naruszenie dotyczyło 112 rodzajów towarów spośród 112 skontrolowanych, co stanowi 100% ogółu produktów zweryfikowanych pod względem prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych;

- **dotychczasowa działalność podmiotu:** analizując powyższą przesłankę należy mieć na uwadze fakt, że Małopolski WIIH dotychczas nie nakładał na stronę kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz strona wykazała pozytywną postawę wobec podjęcia działań zmierzających do wyeliminowania uchybień w zakresie informowania o cenach i ich uwidaczniania. Z drugiej jednak strony, przez dotychczasowy okres prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorca (zgodnie z wpisem w KRS: strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą od 1 lipca 2015 r.), winien był nabyć niezbędną wiedzę o obowiązkach jakie na nim ciążyą i zadbać, by wszystkie towary zostały oznaczone cenami w sposób czyniący zadość obowiązującym przepisom. Obowiązek uwidaczniania cen w miejscu sprzedaży w sposób w pełni zrozumiały, jednoznaczny i niebudzący żadnych wątpliwości wynika z podstawowych przepisów i powinien być bezwzględnie przestrzegany;
- **wielkość obrotów i przychodu:** odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, należy stwierdzić, że strona przedłożyła na rzecz organu pierwszej instancji informację o wysokości dochodów i obrotu osiągniętego za 2019 r. W oparciu o przedłożoną informację oraz po uwzględnieniu art. 7 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, Małopolski WIIH ustalił, że podmiot ten należy do kategorii średnich przedsiębiorców.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za bezzasadne. Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona przez Małopolski WIIH stronie kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała uzasadnienie w zgromadzonym materiale dowodowym. W toku kontroli bezspornie wykazano uchybienia strony, które polegały na uwidocznieniu cen 112 towarów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości na 112 towarów skontrolowanych ogółem pod względem prawidłowości oznaczeń cenowych (100% nieprawidłowości). Uwidacznianie

informacji o cenie taki w sposób może wprowadzać konsumentów w błąd, a obowiązkiem przedsiębiorcy jest umożliwienie i stworzenie takich warunków sprzedaży, w których klient uzyskuje przejrzystą informację o finalnej cenie towaru którym jest zainteresowany.

Zdaniem Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji zasadnie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach towarów oraz ich uwidaczniania w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka i znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12. Oznacza to, że przestanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach wydaje decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada na przedsiębiorcę karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Należy przy tym wskazać, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organy Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości.

W dalszej kolejności Prezes UOKiK wskazuje, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego przestrzegania. Należy mieć na względzie fakt, iż obowiązujące przepisy prawne w zakresie uwidocznienia cen nie przewidują żadnych odstępstw ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też specyfiki prowadzonej działalności. Tak więc, to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek dochowania wszystkich wymogów nałożonych na niego przez obowiązujące przepisy prawne, nawet w przypadku przeprowadzanych krótkotrwałych akcji promocyjnych. Należy z całą stanowczością podkreślić, iż w świetle obowiązujących przepisów prawa (ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen) towary oferowane do sprzedaży po obniżonych cenach (obniżki, rabaty, promocje, wyprzedaże) nie podlegają zwolnieniom z obowiązku jednoznacznego i niebudzącego wątpliwości sposobu uwidaczniania cen. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów.

Organ drugiej instancji informuje, że nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie nabywanego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Należy mieć na względzie, iż kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez

prawodawcę unijnego, tzn. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca w myśl art. 8 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27). Skuteczność kary przejawia się możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. winna stanowić ostrzeżenie dla przedsiębiorcy, mające na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, tj. właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami o cenach.

W piśmie odwoławczym strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, umorzenie postępowania, jak również wstrzymanie wykonania przedmiotowej decyzji. Omawianej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego i postępowania, a w szczególności naruszenie:

- 1) art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego zastosowanie i uznanie, iż strona nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy;
- 2) art. 10 kpa poprzez niepoinformowanie stron o zakończeniu zbierania materiału dowodowego;
- 3) art. 7 i art. 77 oraz art. 8 kpa poprzez nieustalenie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, niedokładne zbadanie materiału dowodowego oraz naruszenie zasady równości obywateli wobec prawa;
- 4) art. 107 § 3 ustawy kpa poprzez zbyt skrótowe sformułowanie uzasadnienia podjętego rozstrzygnięcia.

Skarżąca spółka podniosła również, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia zasad ogólnych, tj. art. 6, 7, 8 oraz 11 kpa, a więc naruszenia zasady działania organów na podstawie przepisów prawa, zasady praworządności, zasady kontroli i nadzoru nad przestrzeganiem prawa w postępowaniu, wyjaśnienia stronie postępowania przestank, którymi organ się kierował.

Odnosząc się zarzutu strony zawartego w punkcie pierwszym odwołania, Prezes UOKiK zwraca uwagę, że brzmienie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wyraźnie odnosi się do naruszenia, którego dopuściła się skarżąca spółka, albowiem w toku kontroli w przypadku 112 rodzajów towarów (odzieży) dowiedziono nieprawidłowości polegające na uwidocznieniu cen tychże towarów w sposób budzący wątpliwości, niejednoznaczny oraz uniemożliwiający porównanie cen; w omawianej sprawie konsumenci nie posiadali informacji o prawdziwej/ostatecznej cenie danego towaru. Powyższy stan rzeczy został udokumentowany w protokole kontroli, do którego strona nie wniosła żadnych uwag w przewidzianym ustawowo terminie, co czyni go niepodważalnym dokumentem w niniejszej sprawie oraz stanowi w opinii Prezesa UOKiK potwierdzenie, że strona nie wykonała ciężących na niej obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ww. ustawy.

W uzasadnieniu skarżąca spółka podniosła, że dokonana przez organ analiza zagadnienia jest połowiczna i nie uwzględnia aspektów związanych z prowadzoną kampanią promocyjną, jak również wskazała, że opatrzenie oferowanego do sprzedaży licznego asortymentu jest niemożliwe do zrealizowania. Opowiadając na powyższe argumenty, Prezes UOKiK wyjaśnia, że są one nietrafione, ponieważ to na przedsiębiorcy prowadzącym sprzedaż określonych towarów (usług) ciąży obowiązek dochowania wszystkich wymogów wynikających z przepisów prawa, w tym dotyczy to również przeprowadzanych akcji promocyjnych, skoro decyduje się na takowe. Przedsiębiorca powinien tak zorganizować swoją działalność, by oferowany (nawet na szeroką skalę) asortyment był opatrzony właściwą informacją o cenie, bez konieczności uciekania się do czynności związanych np. z odszukiwaniem, zasięgnięciem informacji u sprzedawcy lub przy kasie, również w przypadku gdy towar podlega obniżce/ przecenie lub podane są dwie różne ceny na etykiecie tego samego produktu. Nadto, planując z pewnym wyprzedzeniem czasowym strategię marketingową związaną z obniżkami, (sezonowymi) wyprzedzami takimi jak np. BLACK WEEK spółka powinna odpowiednio się do niej przygotować. Dodać należy przy tym, że przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen nie przewidują żadnych odstępstw, zwolnień, wyjątków z obowiązku jednoznacznego i niebudzącego wątpliwości uwidaczniania cen towarów oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach, nawet gdyby ceny te były ostatecznie bardziej korzystne z punktu widzenia interesu ekonomicznego konsumenta. Wspomniane przepisy zostały skonstruowane w taki sposób, by konsumenci mieli prawo do uzyskiwania, za każdym razem, dostępu do jasnych oraz rzetelnych informacji co do konkretnej wysokości ceny. Zauważyć należy również, że sprawdzeniem pod kątem prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych nie został objęty cały oferowany w danej placówce asortyment, lecz jedynie 112 rodzajów towarów, z których każdy został zakwestionowany.

Prezes UOKiK, przeanalizował zgromadzony materiał dowodowy również pod kątem uwidocznionych w kontrolowanej placówce oznaczeń dotyczących trwającej akcji promocyjnej i stwierdził, że wbrew temu co twierdzi strona, w sklepie brak było jednoznacznych komunikatów/informacji przed wejściem do sklepu oraz wewnątrz niego, które w sposób czytelny i jednoznaczny informowałyby klientów o tym, że w dniu dzisiejszym obowiązuje akcja promocyjna na podstawie, której każdy produkt oferowany w sklepie strony podlega obniżeniu o 50%. Z akt sprawy wynika, że w dniu kontroli owszem odbywały się obniżki cen, o czym informowały tabliczki: „*JUŻ JEST! BLACK WEEK*”, „*-50% na wszystko**”, „**nie łączy się z innymi promocjami*” oraz „*sezonowa wyprzedaż do -50% na wybrane modele*”, jednakże z tak zaprezentowanego sposobu oznaczeń nie wynikało jasno, że od (najniższej) ceny na metce przy kasie naliczony zostanie jeszcze rabat w wysokości 50%. Komunikat wskazuje informuje również konsumenta o sezonowej obniżce na niektóre towary, na które obniżka wynosi do 50%. Nie określono też terminu trwania tych promocji. Mając powyższe na uwadze, konsument nie wie do końca na jaki produkt w jakiej wysokości jest promocja, a więc relatywnie nie zna ceny kupowanego towaru. Pełną informację o okresie trwającej promocji oraz rabacie inspektorzy reprezentujący Małopolski WIIH uzyskali dopiero po złożonym przez kierownika sklepu oświadczeniu (załączonym do akt sprawy), o który to dokument sami wystąpili. Oświadczenie to stanowi potwierdzenie, że

konsument nie otrzymał jednak jednoznacznych i wyczerpujących informacji o ostatecznych cenach towarów.

Przechodząc do zarzutu naruszenia przez organ art. 10 kpa, ujętego w punkcie drugim odwołania, Prezes UOKiK stwierdził, iż jest on bezpodstawny. Małopolski WIIH, w piśmie z 27 stycznia 2021 r. poinformował stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz pouczył o przysługującym jej, na mocy art. 10 § 1 kpa, prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, tzn. do składania wyjaśnień, wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy, sporządzania notatek, czy odpisów. Strona jednak, poza przestany pełnomocnictwem, informacją o dochodzie oraz wiadomością e-mail z 11 lutego 2021 r., w której poinformowała m. in. o podjęciu przez nią działań „w zakresie swoich sklepów zlokalizowanych na terenie całego kraju poprzez dokonanie sprawdzenia czy uwidocznione ceny oferowanych towarów oznaczone są w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen” oraz poinstruowaniu pracowników - nie brała aktywnego udziału w omawianej sprawie oraz nie skorzystała z innych przysługujących jej w postępowaniu administracyjnym praw. Dodatkowo, należy zauważyć, że strona ani razu podczas trwającego postępowania administracyjnego, w żaden sposób nie sygnalizowała, iż rzekome naruszenie przez Małopolski WIIH art. 10 kpa uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. W świetle powyższego, w niniejszym przypadku organ nie miał obowiązku zawiadamiania strony na każdym etapie postępowania, w tym o zgromadzeniu całości materiału dowodowego przed wydaniem ostatecznego rozstrzygnięcia (decyzji).

Kolejny, trzeci z kolei zarzut poruszony przez skarżącą spółkę odnosi się do naruszenia art. 7 i 77 oraz art. 8 kpa. Prezes UOKiK zdecydowanie nie zgadza się ze stroną, która utrzymuje, iż zaskarżona decyzja została wydana bez dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego, z naruszeniem zasady równości obywateli wobec prawa. Zdaniem Prezesa UOKiK zebrany materiał dowodowy jest kompletny, rzetelny i spójny, a organ pierwszej instancji przeanalizował i wziął pod uwagę wszystkie możliwe przesłanki do wymierzenia kary zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, w tym wziął pod uwagę stopień naruszenia obowiązków przez stronę. Organ ten również zebrał w sposób wyczerpujący, a następnie rozpatrzył całość materiału dowodowego, w rezultacie czego udowodnione uchybienia znalazły odzwierciedlenie w nałożonej na przedsiębiorcę decyzji. Z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w omawianej placówce handlowej konsumenci zostali wprowadzeni w błąd co do faktycznych wysokości cen oferowanych produktów, w efekcie czego podjęcie najbardziej korzystnych decyzji o zakupie było w ich wypadku utrudnione. Świadczyć o tym może szczegółowy opis działań kontrolnych zawarty w protokole oraz obszerna dokumentacja fotograficzna wykonana podczas kontroli. Przyjęte przez stronę praktyki handlowe polegające na wywieszaniu ogólnych komunikatów informujących o obniżkach/ wyprzedażach bez podawania jednocześnie czytelnej informacji o tym, że istnieje jeszcze 50% rabat od ceny na metce przy kasie - nie mogą być uznane za należyte w świetle obowiązującego prawa. Dla organu drugiej instancji pierwszorzędne znaczenie ma fakt, że doszło do naruszenia poszanowania praw i interesów konsumentów, których dobro chronione przez normę sankcjonowaną zostało poważnie zachwiane, albowiem konsumenci

nie posiadali dostępu do jednoznacznej informacji o cenie w przypadku 100% kontrolowanych produktów.

Odwołując się od decyzji, strona (w piśmie odwoławczym, punkt czwarty) zarzuciła Małopolskiemu WIIH także naruszenie art. 107 § 3 kpa z uwagi na zbyt skrótowe sformułowanie uzasadnienia podjętego rozstrzygnięcia. Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu Prezes UOKiK uznał, iż jest on bezzasadny. Z treści wydanej przez Małopolski WIIH decyzji nr 36/2021 z 26 marca 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.304.2020) wynika, że spełnia ona wszystkie wymogi stawiane przez przepisy prawa, w tym zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne przedstawione w sposób wyczerpujący. W uzasadnieniu decyzji organ uwzględnił wszystkie kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i wyjaśnił zasadność przesłanek, którymi się kierował, mając na względzie ochronę interesów konsumentów. Ustalenia stanu faktycznego opart na rzetelnym materiale dowodowym, zebranych przez pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie odpowiednio przygotowanych do kontroli w zakresie uwidaczniania cen. Zdaniem Prezesa UOKiK uzasadnienie decyzji zostało zredagowane prawidłowo pod względem zarówno merytorycznym jak i prawnym.

Przechodząc do zarzutu strony, w którym stwierdza ona, że w postępowaniu administracyjnym doszło do naruszenia zasad ogólnych, tj. naruszenia art. 6, 7, 8 oraz 11 kpa, zdaniem organu drugiej instancji są one nietrafione. Przedstawione zarzuty, sformułowane w sposób ogólny, nie dowodzą że Małopolski WIIH prowadząc postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie wykraczał poza ustanowione przepisy prawa bądź uchybił wskazanym wyżej przepisom. Wprost przeciwnie, organ ten działał w granicach ściśle określonych i przyznanych mu kompetencji ustawowych, egzekwując konsekwentnie wymagania wynikające z regulacji prawnych oraz kierując się ochroną interesów konsumentów. Odmienny sposób postrzegania przez stronę zacytowanych przepisów, który jest interpretacją subiektywną, nie dowodzi, że we wspomnianej materii doszło do naruszenia prawa czy zaniedbań po stronie organu.

Ponadto, Prezes UOKiK wskazuje, że w omawianym przypadku nie znajduje podstaw do zastosowania środków przewidzianych w art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W przedmiotowej sprawie strona wprawdzie poinformowała o podjęciu przez nią „szerokich działań” kontrolnych w swoich sklepach na terenie całego kraju pod kątem jednoznacznego i niebudzącego wątpliwości uwidaczniania cen, jednak trudno na obecnym etapie stwierdzić, czy strona definitywnie zaprzestała naruszenia. Co więcej, w toku kontroli stwierdzono, że w przypadku 100% skontrolowanych towarów dopełniono obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo

zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Konkludując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów o informowaniu o cenach i ich uwidacznianiu na wyrobach skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Małopolskiego WIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności stopień naruszenia, dotychczasową działalność oraz wielkość osiąganego przychodu. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania

sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/